

Vrijzinnigen Aan de Regge
Rijssen-Nijverdal e.o.
en
Vrijzinnigen Oost-Twente

Nr. 9
Pasen 2023

Inhoud

- Blz. 3 : Redactie, Van de Bestuurstafel
- Blz. 5 : Rooster Bijeenkomsten Vrijz. Aan de Regge en Vrijz.
Oost-Twente 9 april t/m 2 juli 2021
- Blz. 6 : High Tea, 14 mei 2023
- Blz. 6 : Muziek bij ceremonie en ritueel, Jan Bijkerk
- Blz. 7 : Rododendronwandeling op de Sprengenberg, Jan
Wolter Hamberg
- Blz. 8 : Thema "Wanneer voelt God heel dichtbij"
- Blz. 9 : Herma Bosch-Huve, Dank
- Blz. 9 : "Er is iets", Toon Hermans
- Blz. 10: De Bijbel, een boek of een omhelzing? Mary Keizer
- Blz. 11: "God is er weer' Huub Oosterhuis
- Blz. 11: God op Wintersport, Nicoline Swen
- Blz. 13: Over de nabijheid, die me in beweging houdt, Jeanne
Traas
- Blz. 17: "Die zegt God te zijn", Huub Oosterhuis
- Blz. 18: "Wie", Huub Oosterhuis
- Blz. 19: De vastentijd voor Pasen, Gerard van Brussel
- Blz. 20: "Hotline met de Heer", Anki
- Blz. 21: In Memoriam Lidy van Rijn,
- Blz. 24: In Memoriam Johanna Zwartkamp-van Lienden
- Blz. 26: In Memoriam Jannelore Wassink – Getkate
- Blz. 28: Wanneer voelt God (voor mij) heel dichtbij, Hanneke
Pors
- Blz. 28: Johanneskerk en Het Meulenbelt, Eef&Hermanda
Roelofs
- Blz. 31: "Uitleg", Toon Hermans
- Blz. 32: Met respect voor Moeder Aarde, Francine van Rossem
- Blz. 33: Informatie Vrijzinnigen Oost-Twente
- Blz. 34: Informatie Vrijzinnigen Aan de Regge

**Kopy voor het september nummer 2023
vóór 15 augustus 2023**

Redactie

Het **Paasnummer 2023** van Vrijzinnigen Oost Twente en Vrijzinnigen Aan de Regge staat onder redactie van Jeanne Traas en Anki Veltien.

Wij willen graag uw medewerking in de vorm van een reactie, een verslag van een activiteit, verhaal, gedicht o.i.d. Het adres is:

anki_veltien@hotmail.com

De redactie behoudt zich het recht voor om zo nodig wijzigingen of correcties in de tekst aan te brengen.

Van de bestuurstafel

Het paasnummer van het ledenblad is uit, met het thema; 'Wanneer voelt God heel dichtbij'. Er zijn weer mooie bijdragen binnengekomen. Anki Veltien en Jeanne Traas hebben er opnieuw een lezenswaardig geheel van gemaakt, waarvoor dank.

In maart zijn de ledenvergadering van Aan de Regge (10 maart) en Oost-Twente (17 maart) gehouden.

In beide vergaderingen zijn de financiële verslaggeving over 2022 en de begroting 2023 goedgekeurd. Het voorstel van de kascommissies om de penningmeester décharge te verlenen is met instemming bekrachtigd.

Een belangrijk agendapunt was de uitwisseling van gedachten over de toekomst van Oost-Twente en Aan de Regge. Het bestuur gaat aan de slag met de uitkomst en komt in de loop van de tijd terug met voorstellen.

Behalve de vieringen staan er nog enkele speciale activiteiten in de planning.

Op 14 mei is er een High Tea in het Kulturhus, daarover meer elders in dit blad.

In mei is de bloeitijd van de rododendrons, altijd de moeite waard om te gaan bekijken, ook daarover valt meer te lezen.

Bij Aan de Regge is het gebruikelijk om een seizoen af te sluiten met een Hagenpreek. Over deze activiteit, die niet op de Borkeld plaats vindt, leest u meer.

Ook is er alvast een aankondiging van het uitstapje op zaterdag 2 september.

Het bestuur wenst u een goede paastijd, een mooie lente en veel leesplezier.

Menno Keizer

Bijeenkomsten van Vrijzinnigen Aan de Regge worden gehouden in de Henricuskapel **(HK)** in Verzorgingscentrum De Parkstede, te Rijssen en beginnen om 10.00 uur, tenzij anders vermeld. De ingang van de kapel is aan de Oosterhofweg bij de huisnummers 48-152.

Activiteiten/bijeenkomsten van Vrijzinnigen Oost Twente in de/ het Johanneskerk/Kulturhus (JK)
Twekkelerweg 110, 7547 RN Enschede

Rooster Bijeenkomsten 9 april t/m 2 juli 2023

Datum	Tijd	Locatie	Bijeenkomst	Voorganger/ Spreker
9-4	10.00	Henricuskapel	Pasen Gezamenlijke viering AdR+OTw	Nicoline Swen
23-4	10.00	Henricuskapel	Viering	Helene Westerik
14-5	14.30	Johanneskerk	High tea + spreker Jan Bijkerk	Muziek in ceremonie en ritueel
28-5	10.00	Johanneskerk	Pinksteren Gezamenlijke viering AdR+OTw	Marchel Chevalking
4-6	10.00	Henricuskapel	Viering	Nettie Hengeveld
25-6	10.00	Johanneskerk	Viering	Nicoline Swen
2-7	11.00	Henricuskapel	Zomerlezing	Francine van Rossem

High Tea

Deze keer wil ik graag een activiteit van Oost-Twente toelichten.

Op zondagmiddag 14 mei, om 14.30 uur is er een High Tea. Het is de bedoeling dat elke bezoeker iets lekkers meeneemt. Dat kan iets zoets zijn maar ook hartige hapjes vallen in goede aarde. (magen) Er ontstaat dan een mooi gevarieerde tafel.

Om voedselverspilling tegen te gaan: Het advies is om voor niet meer dan 10 personen iets mee te nemen, want de ervaring heeft geleerd dat er anders veel te veel lekkers is.

Vooraf is er een lezing. Deze keer door **Jan Bijkerk** met het onderwerp

“Muziek bij ceremonie en ritueel”. Hij laat daarbij natuurlijk ook diverse muziekfragmenten horen.

In oktober komt hij terug met het onderwerp “Muziek en religie”. Dan combineren we het met een stampotbuffet.

Henk Eijgelaar

‘Muziek bij ceremonie en ritueel’

(Toelichtende tekst van Jan Bijkerk bij de lezing)

Onder een ceremonie verstaan we het geheel van handelingen tijdens een plechtigheid rond een (meestal) belangrijke gebeurtenis.

Deze handelingen hebben meestal een symbolisch karakter. Bij ceremonies kunnen we denken aan plechtigheden rond geboorte, huwelijk, dood, herdenking, prijs- of diploma-uitreiking, enz

Wanneer deze ceremonies vaak op dezelfde wijze terugkeren, spreken we van een ritueel.

Maar rituelen kunnen ook vaak terugkerende handelingen zijn met een veel minder ingrijpend karakter. Bijv. voorafgaand aan het eten,

voor het slapen gaan, begin van de werkdag, dagelijks bidden + voorbereiding en wassing van moslims enz.

Vaak is er ook sprake van godsdienst, mystiek of geloof. Voorbeelden: godsdienstoefening, meditatie of offerande.

In de lezing zal Jan Bijkerk ingaan op de rol die muziek bij ceremonies en rituelen kan spelen en dit met luistervoorbeelden toelichten.

Jan Bijkerk

Rododendronwandeling op de Sprengenberg

In deze tijd van het jaar beginnen de knoppen van de Rododendron zich al aardig te ontwikkelen, een voorbode van een prachtige bloei in het voorjaar. De aanwezigheid van deze mooie bloemen is te danken aan voormalige Rododendron- en Azalia-kwekerij in de vorige eeuw. Volgens de ecologen hebben ze op de Sprengenberg weinig natuurwaarde maar worden gedoogd vanwege hun cultuurhistorische waarde in samenhang met de Paltheatoren.

Het idee is om in de bloeitijd daar een wandeling te maken met leden en vrienden van ADR en Oost-Twente. Het gebied is alleen toegankelijk voor wandelaars, de paden zijn helaas niet erg geschikt voor rollators en rolstoelen. Om alles te bekijken zullen we ongeveer 5 kilometer moeten wandelen.

Tijdens de wandeling zal ik nog een en ander vertellen over het ontstaan van de Sprengenberg en de geschiedenis van de Palthetoren.

Na afloop zouden we met degenen die dat willen koffie of theedrinken bij "Herberg de Pas" (op eigen rekening). Aan de wandeling zijn natuurlijk geen kosten verbonden.

Om er zeker van te zijn dat alles in volle bloei staat zal ik twee á drie weken voor de wandeling een mail sturen.

Natuurlijk altijd hartelijk welkom in dit prachtige gebied waar elk jaargetijde wel wat moois te ontdekken is.

Jan Wolter Hamberg

Thema Pasen 2023

"Wanneer voelt God heel dichtbij"

Tijdens een bijeenkomst van onze leesclub, waarin we 1 x per maand samen een deel van een boek bespreken, kwam bovenstaande vraag naar voren. Wij wisten op dat moment niet zo heel snel een antwoord te geven. Soms moet je even in alle rust nadenken over zo'n vraag. Maar de vraag bleef wel "hangen". Dat is de reden waarom wij deze vraag nu aan **u allen** voorleggen. Denk er even rustig over na, wanneer voelt God voor u heel dichtbij en wilt u dat met ons delen?

Wij zouden het fijn vinden wanneer u op deze vraag voor ons ledenblad van Pasen een antwoord kunt geven. Misschien in schrift, misschien in beeld. Het kan zijn dat een foto voor u de nabijheid van God voelbaar maakt, maar ook een gedicht, een verhaal, een belevenis, een moment.

Anki Veltien en Jeanne Traas

God is het totaal van alles wat er is. Zonder betekenis, mening of bedoeling.'

De laatste vier maanden weet ik zeker dat er meer is...
Er zijn veel lieve mensen die aandacht voor een ander hebben.
Hartelijk dank voor de bloemen, kaarten en berichtjes
Het gaat gelukkig weer iets beter met me!

Hartelijke groet van
Herma Bosch-Huve

Er is iets...

Wanneer ik wel es niet bidden kan
voel ik acuut, ik mis iets
want ergens ben 'k er zeker van,
er moet iets zijn, er is iets

Het is geen vaag verlangen
het is geen hebberig wensen
ik voel dat er iets eeuwigs is,
ik zie het aan de mensen

Uit: Verzamelde versjes van Toon Hermans

De Bijbel, een boek of een omhelzing?

In Exodus 3 krijgt Mozes de opdracht van de Eeuwige om naar de farao in Egypte te gaan. Mozes heeft zijn bedenkingen:

11 Mozes zei: 'Maar wie ben ik dat ik naar de farao zou gaan en de Israëlieten uit Egypte zou leiden?' 12 God antwoordde: 'Ik zal bij je zijn. En dit zal voor jou het teken zijn dat Ik je heb gestuurd: als je het volk uit Egypte hebt weggeleid, zullen jullie God bij deze berg vereren.'

13 Maar Mozes zei: 'Stel dat ik naar de Israëlieten ga en tegen hen zeg dat de God van hun voorouders mij gestuurd heeft, en ze vragen: "Wat is de naam van die God?" Wat moet ik dan zeggen?' 14 Toen antwoordde God hem: 'Ik ben die er zijn zal. Zeg daarom tegen de Israëlieten: "IK ZAL ER ZIJN heeft mij naar u toe gestuurd."

Vermoedelijk ziet Mozes de bui al hangen. Als je in contact komt met de Eeuwige, dan kan je van alles verwachten. En nu moet hij naar de Farao ... dat is niet niks. Dat is zoiets als God op aarde. Maar hij moet het ook nog uitleggen aan de Israëlieten, dat het Gods plan is. En ja ... wie is dat dan? God??

Marjolijn van Heemstra schrijft er het volgende over:

Als Mozes had doorgevraagd en zich niet had laten afschepen bij de brandende struik en bij het "Ik ben die Ik ben" wat zou er dan gebeurd zijn?

Mozes was beleefd, gehoorzaam, een man en die vragen niet zoveel en die vragen niet goed door.

Ik was blijven staan bij die struik tot die Stem zichtbaar werd. Geen smoesjes van een doek voor je ogen omdat de straling te fel zou zijn. Kom maar op, zou ik zeggen.

Als niet Mozes, maar ik bij de Horeb had gestaan ging het zo:

Ik: "Wie bent U?"

Jij "Ik ben die Ik ben."

Ik: 'Ik ook.'

Jij: "Ja, jij ook. "

Dan had ik mijn hand uitgestoken en hadden we elkaar aangeraakt. Dan was de bijbel geen boek, maar een omhelzing.

Mary Keizer

God is er weer!

De jaren zeventig: God is er nog, is er weer. Dood was maar schijndood. Was maar een ander woord voor "ver weg, heilig-eeuwig-onuitsprekelijke". Dood was, bij nader inzien en even doordenken: Goddelijk-dood, meer-dan-levend. Het werkte wel, zeggen "Hij is dood". Dat schokte en kwam in de publiciteit, en prikkelde tot persoonlijke stellingname. Wat is er niet gepraat, van hoog tot laag, - en gebeden. Voor al ook door eenvoudigen. En niet te vergeten de invloed van de oosterse religies. Het heeft niet lang geduurd, gelukkig. Reeds na een jaar of acht is Hij nieuw en vrijgesproken en glanzend uit de discussie tevoorschijn gekomen.

We moeten er niet aan denken dat Hij niet Maar hij heeft alle theologen overleefd, die God. We zijn dankbaar dat Hij er weer is. We wisten het eigenlijk wel, heel diep, dat Hij terug zou komen. Dat Hij onuitroeibaar is. Welkom God. Wij groeten U, of liever: Jou. Je hebt in ons midden voortaan weer Je vaste plaats: dáár, op die paal boven water.

Uit "Zien soms even" Huub Oosterhuis Bijdrage Menno & Mary Keizer

God op wintersport

We mochten dit jaar weer met mijn zwager en zijn gezin mee op wintersport.

Vorig jaar was de eerste keer en was alles nieuw voor mij. Braaf paste ik de grote, zware skischoenen, die ik alleen met heel veel duw- en trekwerk aankreeg.

Daarna meldde ik mij bij het ouwe-moeders-klasje, waar een enthousiaste skileraar ons met waar engelengeduld de grondbeginselen van het skiën probeerde bij te brengen.

Alles bij elkaar was het wel een leuke week en aan het eind konden we met de hele familie een tochtje maken. Toch, eerlijk is eerlijk, was duidelijk dat ik geen groot skitalent ben.....en eigenlijk ook geen klein.

En nu gingen we dus weer.

Ik zag er een beetje tegenop. Zo'n duur cadeau krijgen en er dan niet echt van genieten, dat voelt niet prettig. Totdat iemand tegen mij zei: "Dan ga je toch niet skiën, waarom ga je niet langlaufen?!". En dat heb ik gedaan.

Na een uurtje les heb ik de belangrijkste techniek wel onder de knie en kan ik zelf op avontuur.

Ik heb een rugzakje met een thermosfles thee, een broodje en een stuk chocola en daar ga ik. Links van mij ligt de piste, vol met mensen, muziek en lawaai. Rechts een besneeuwd dennenbos met in de verte het dal. En voor mij de 'loipe', het langlaufpaadje dat een stukje verderop tussen de bomen het bos in verdwijnt.

Langzaam wordt het geluid van de piste zachter. Ik hoor vogels en af en toe een zachte *plof* als er een lading sneeuw van een tak valt. En verder is het stil. Zo stil!

Midden in het bos hou ik pauze. Ik vind een plekje op een grote omgevallen boom. Met een kop thee in mijn hand draai ik mijn gezicht naar de zon en sluit mijn ogen.

Hoe lang ik daar zo zit, weet ik niet. Het lijkt of alles samenvloeit. Geen verleden, geen toekomst, geen tijd. Geen afstand tussen mij en de wereld om mij heen. Alles is één. Vragen lossen op. Alleen maar zijn. Heelheid.

Langzaam keert de wereld terug: een auto die toetert, roepende kinderstemmen, een snelle blik op mijn horloge. Het geeft niet. Ik voel mij onbeschrijfelijk gelukkig.

Nicoline Swen

Over de Nabijheid die me in beweging houdt

Wanneer voelt God heel nabij? Dat was de vraag voor het voorjaarsnummer van ons blad.

Ik ga proberen er een antwoord op te formuleren. Vertellenderwijs.

De koekoek

Ik groeide op in een gezin met – lange tijd – 4 kinderen. Ik was de oudste en na mij kwamen drie broers. (En toen ik 12 werd kwam er nog een heel lief zusje).

Ons huis in Den Haag was niet al te groot: mijn drie broers sliepen op één grote kamer, en mijn vader, heel vindingrijk, maakte van een grote bergruimte op de bovenste verdieping een kamertje voor mij alleen. Dat vond ik zó bijzonder. Het werd lange tijd mijn eigen domein. Ik weet nog goed dat ik aan één van de wanden een Tomado-bureautje kreeg: van metaal, in blauw-geel-rood gespoten (Mondriaan-kleuren!). Apetrots was ik. Uren bracht ik daar door. Ik hield van de stilte van die plek, ik las er veel, knutselde er, en maakte er mijn huiswerk.

De ruimte had een “koekoek”, een kleine dakkapel, die vrij hoog in het dak was aangebracht. Dus als ik in mijn bedje lag, keek ik omhoog en zag de wolken voorbijtrekken. En 's nachts zag ik de sterren. Ik vond een gordijn voor het raam niet nodig. Omhoog kunnen kijken, daar ging het voor mij om. En in dat kamertje dacht ik ook na over de prachtige verhalen uit de Bijbel die we op de Oranje Nassaschool in Den Haag te horen kregen. Onze juf kon prachtig vertellen, en ze leerde ons ook, toen al, in de vijfde klas van de lagere school, dat verhalen vertellen een kunst is waarbij we onze verbeelding nodig hebben. “Fantaseren jullie wel eens over wat je gaat doen als je groot bent?” vroeg ze zo nu en dan. En ze legde ook uit dat, als we fantaseren, we zelf gebruik maken van onze verbeelding. “Soms droom je over iets wat je wilt bereiken, of je stelt je iets voor van wat je erg graag zou willen veranderen” zei ze, en ze gaf ons dan ook steeds opdrachten om opstellen te schrijven. “Zet je verbeelding maar aan het werk, en zoek er woorden voor”, dat was het advies.

Levensbegeleiding bij dag en bij nacht

Een van de mooiste Bijbelverhalen die ik mijn leven lang bij me draag is het verhaal van het Oude Volk, dat, gevlucht uit Egypte, terecht komt in de woestijn. 40 jaar lang. Ze zijn dan wel vrij van de dwang van de overgeorganiseerde samenleving waaronder ze moesten zuchten, maar nu staan ze voor de opgave om in een

volstrekt onbekende ruimte een nieuwe manier van leven in grote saamhorigheid te ontwikkelen. Onder leiding van Mozes en zijn broer Aaron is dat geen sinecure. Steeds moet het volk erbij worden bepaald dat het niet voor niets is dat ze hun vrijheid hebben ontvangen. Er zit een opdracht in: "Laat aan de wereld zien dat er een ándere manier van samenleven mogelijk is dan de onderdrukking. Een leven waar rechtvaardigheid en respect voor de waardigheid van ieder mens vorm krijgt, en waar mensen samen werken". Kan dat echt? De twijfel, de onzekerheid, slaan vaak toe tijdens de doortocht van het volk. En juist die twijfel en onzekerheid zijn het kenmerk van wat van aan mensen gevraagd wordt, ook nu: hun vertrouwen, hun geloof in de goede zaak. Die voorlopig nog alleen maar in hun verbeelding bestaat.

Om dat geloof te versterken krijgt het volk levensbegeleiding: overdag in de vorm van een wolk die voor hen uit gaat, in de nacht in de vorm van een vuurkolom. U kunt het teruglezen in het tweede Bijbelboek: Exodus 13 : 21 en 22. Het is, leerde ik later, tijdens de studie, de Sjechina, de nabijheid van de Eeuwige, van Adonai, de Eeuwige leermeester, die veel verwacht van de mens. De mens als partner, die hándelt, en, ieder op zijn of haar wijze, een bijdrage levert aan het beter maken van de wereld.

The cloud

Als kind dus al zag ik door het raam van de koekoek de wolken langstrekken. En ik begreep door de jaren heen steeds meer van de vurigheid die nodig is om door te zetten, als er een bijdrage moet worden geleverd aan het verbeteren van levenskwaliteit voor mensen, maar ook voor dieren en natuur. Wat een actuele opdracht hebben wij mensen vandaag de dag!

Als een prachtig voorbeeld van de wolk die ook mij overdag begeleidt, als teken van de Goddelijke Nabijheid, de Sjechina, maak ik, zoals zovelen, actief gebruik van de Cloud, en dat is de toepassing van het internet om gegevens van waarde op te kunnen slaan, maar ook om er uit te kunnen putten. Er is in onze wereld een gigantische voorraad aan opbouwende inspiratie te vinden! Daar hebben we voortdurend behoefte aan, om die opdracht waar te maken: elkaar nabij zijn, op betrouwbare, barmhartige en liefdevolle wijze. En dan kunnen we ook aan elkaar groeien als we de moed vatten om op een goed niveau en op goede toon elkaar vragen te stellen, hoe we de dingen moeten aanpakken, maar ook hoe we elkaar kunnen verdragen. En we kunnen elkaar onderrichten, en raad geven, ook kritiek leveren, en zeker ook humor toelaten, maar vooral kunnen we elkaar vergeven, elkaar troosten, en voor elkaar bidden. De Sjechina inspireert ons immers gebruik te maken van de scheppende en vernieuwende kracht die in ons allen zit, om zo bij te dragen aan die o zo belangrijke gemeenschappelijkheid en solidariteit.

In beweging blijven, naar lichaam en geest

Het verhaal van de doortocht door de woestijn past bij me, dat moge duidelijk zijn. Ons leven op aarde is een doortocht, vind ik, en dat is per definitie in beweging zijn! Waar gehandeld moet worden, om veel dilemma's op te lossen. Ik leef dag en nacht met de Sjechina, de Nabijheid van de Eeuwige, die me uitdaagt om geloof, verbeelding, en weten te combineren (dus ook gebruik te maken van technologie) is er voor mij.

Een psalm tot slot

We moeten niet vergeten dat dit blad uitkomt aan het eind van de 40 dagentijd! Waar het verhaal van het lijden en sterven van Jezus van Nazareth, zoon van het oude volk, wordt verteld. Lees erover in Mattheus 27. Zijn laatste woorden aan het kruis zijn een citaat uit psalm 22: *"Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?"* Het is de wanhoopskreet van de mens die de Sjechina even niet meer voelt. Wat nog al eens vergeten wordt is dat in de psalm die volgt, psalm 23, een hoopvolle tekst staat, die een totaal nieuwe wending aangeeft: *"Ook als ik moet gaan door een dal vol schaduw van dood, - kwaad zal ik niet vrezen, want gij zijt bij mij: uw staf en uw stok zullen mij vertroosten. Gij bereidt voor mijn aanschijn een tafel tegenover mijn benauwers; gij zult mijn hoofd betten met olie, mijn beker is overvol! Mij achtervolgen slechts goedheid en vriendschap al de dagen van mijn leven; terugkeren mag ik in het huis van de Ene, in lengte van dágen".*

Het is de tekst die de terugkeer naar de Sjechina weergeeft. Het is dan toch niet voor niets dat het Paasverhaal, van de opstanding, ons, via de menselijke verbeelding, terugvoert naar dat eeuwige perspectief? Het perspectief van onze wereld ánders, béter, blijft onze opdracht. Wát een werk is er aan de winkel!

Als we iets begrijpen van wat de verbeelding van de Sjechina is: heilige, hélende Nabijheid, dan gaan we gewoon aan het werk! Toch?

Jeanne Traas-Hageman

Die zegt God te zijn

Die zegt god te zijn
laat hij te voorschijn komen,
wat hebben wij aan een naam alleen
laat hij opstaan dat wij hem zien.

Stem uit het vuur wolk in de verte
zijn niet genoeg
voor deze aarde van scherven en rook
waar ons geen leven gegund wordt.

Woorden en wonderen zijn er genoeg
en goden van goud en beloften
maar niet een god als een hand die bevrijdt
iemand die doet wat hij zegt.

Jij die zegt onze god te zijn
verborgen verblindend onmogelijk jij
wat houdt je af van de mensen –
kun jij de slagen verduren
die mensen verduren
kun jij de beker drinken
die wij moeten drinken
ga je met ons mee in de dood?

Huub Oosterhuis, uit "God weet het komt goed"

Wie

Onbegonnen naam onnoembaar wie
laag of hoog in welke aarde-uithoek wie?

Hemel majesteitelijke mantel
fonkelende miriaden –
wie?

Die uit de mond van kinderen
een sterkte bouwt, een burcht van zangen
waar zij hun schenders ontkomen,
die.

Als ik de hemel schouw,
zon maan sterren daar gewrocht:
wie zijn wij dan
dat aan ons gedacht zou worden,
mens wie ben je dat je wordt geweten.

Godendochters zijn wij en zonen
gekroond met onzienlijke kronen,
in verfijnde lichamen gekleed.

Heel de aarde uitgespreid aan onze voeten
tot in de verste verten, dat wij haar behoeden.
Kudden schapen, stoeten vee
met de beesten in het wild tezamen
vogels langs de hemelbanen
vissen flitsend langs de lanen van de zee.

Onbegonnen naam onnoembaar jij
wie jij
laag of hoog in welke aarde-uithoek jij
wie jij?

Psalm 8, vrij
Huub OosterhuisUit: "Wie bestaat"

De vastentijd voor Pasen

Vastentijd, veertigdagentijd of lijdenstijd is de periode voorafgaand aan het christelijke Paasfeest, welke in 2023 valt op 9 april. Voor katholieken begint de vastentijd op Aswoensdag 15 februari 2023. Alhoewel er 46 dagen verlopen tussen Aswoensdag en Pasen wordt er traditioneel niet gevast op de zes tussentijdse zondagen, waardoor de duur uitkomt op 40 dagen.

Voor protestanten start de lijdenstijd op de eerste van de 7 lijdenzondagen. In 2023 valt die eerste zondag op 19 februari. De feitelijke duur is 48 dagen. In het oosters christendom geldt hetzelfde, doch wordt echter de laatste week vóór Pasen gerekend tot de Goede week. Dan kom men ook uit op 40 dagen.

In de vroegchristelijke tijd vastte men tot zonsondergang. Onder andere koning David en de profeet Daniël vastten in voorchristelijke tijden al, om Gods hulp en steun te zoeken. Ook Jezus ging direct na zijn doop veertig dagen vasten. Rond het jaar 250 werd dit vasten uitgebreid naar alle dagen van de Goede Week, terwijl het Concilie van Nicea in 325 na C. getuigt van een veertigdagenvasten. Kortom, veel kerkelijk historisch gedoe.

In de vroegchristelijke tijd vastte men tot zonsondergang. Onder andere koning David en de profeet Daniël vastten in voorchristelijke tijden al, om Gods hulp en steun te zoeken. Ook Jezus ging direct na zijn doop veertig dagen vasten. Rond het jaar 250 werd dit vasten uitgebreid naar alle dagen van de Goede Week, terwijl het Concilie van Nicea in 325 na C. getuigt van een veertigdagenvasten. Kortom, veel kerkelijk historisch gedoe.

Vasten is het zich geheel of gedeeltelijk onthouden van eten of drinken of van bepaalde spijzen gedurende een bepaalde periode. Daaraan kunnen ook geneugten worden toegevoegd. De periode van vasten gaat vaak gepaard met die van bezinning.

In Nederland wordt het vastenritueel voornamelijk beoefend binnen de Katholieke kerk. Binnen de Protestantse kerk ligt het accent op de bezinning en wel specifiek op die van rouw.

Het vasten staat een ascetische levenswijze voor. Doel ervan is dat men zich door bezinning richt op God en op de naaste. In de vastentijd wordt naar Pasen toegeleefd. Op Goede Vrijdag, de vrijdag

voor Pasen, herdenken christenen het lijden en de kruisdood van Jezus en met Pasen vieren zij zijn opstanding (verrijzenis) uit de dood. Dit gebeuren krijgt een vervolg met het woord wedergeboorte, gereflecteerd in de feesten Hemelvaart en Pinksteren.

Naast het vastenritueel van onthouding, bestaat er ook het ritueel van de boetedoening. Extreem te zien in Spanje, alwaar men tijdens de Goede week processies houdt. Boetdoeners torsen zware monstransen en een Mariabeeld op draagstellen door de straten. Loodzwaar zijn ze, waarbij de gebukte boetdoeners zijn afgeschermd door hangende doeken vanaf het draagstel, ritmisch lopend onder het gehoor van sonore, nasale trompetmuziek.

De Islam kent men ook een vastentijd en wel de Ramadan. Volgens de islam leert vasten de mens zichzelf bedwingen en worden er eigenschappen als discipline, uithoudingsvermogen en zelfbeheersing aangeleerd. Verder zou het vasten het inlevingsvermogen in de arme versterken alsmede het respect in medemens en God vergroten. Elke dag dat men vast, wordt als een overwinning gezien.

Gerard van Brussel

Hotline met de Heer

Vaak 's avonds in 't warme bed
Wanneer de wekker is gezet
Er zacht nog wat is nagepraat
Het laatste licht in 't huis uitgaat
Het donker en de stilte van de nacht
Ons toedekt als een warme vacht

Opent zich keer op keer:
Mijn "Hotline" met de Heer

Anki

21 februari 1991

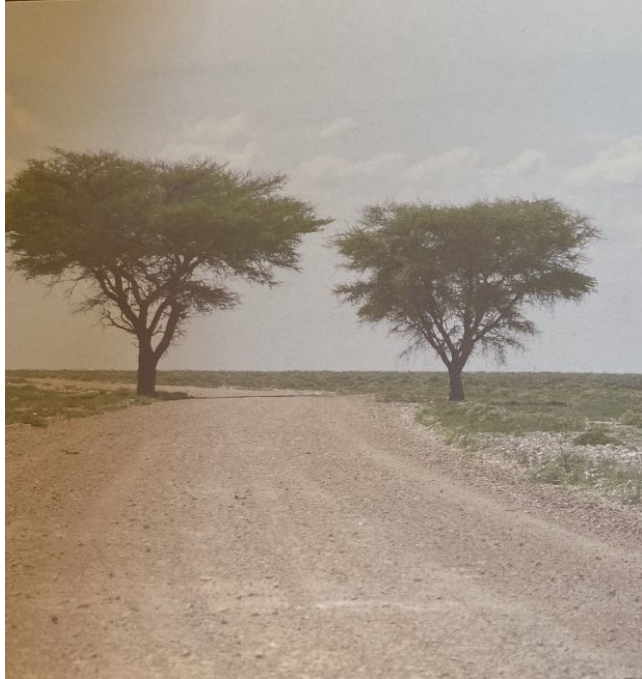

In Memoriam

Lidy van Rijn

'Vele wateren kunnen de liefde niet blussen en rivieren spoelen haar niet weg.'

Dat staat boven aan de kaart waarmee het overlijden van Alida Hermina van Rijn, op 18 september 2022 wordt meegedeeld. Lidy werd geboren op 11 april 1946 in Bodegraven als 2^e kind van haar ouders. Al in haar eerste jaar verhuisde het gezin naar Borne, waar Lidy opgroeide. Naast haar oudste broer Kees kreeg Lidy nog twee broers, Hans en Ed.

Beide zijn haar inmiddels overgegaan.

Lidy bezocht na de lagere school in Borne, de HBS in Almelo en vervolgens studeerde zij Engels aan de Rijksuniversiteit Groningen. Na haar studie gaf ze les aan de Christelijke Scholengemeenschap Jan van Arkel in Hardenberg, na de fusie het Vechtdal College.

"Ze was, mee door haar postuur, maar ook door haar manier van optreden een duidelijk aanwezig persoon in de school. Ze aarzelde niet haar mening te geven over dingen die voorvielen. Dat gold zowel voor directie en collega's als leerlingen. Haar gevoel voor rechtvaardigheid leidde ertoe dat ze opkwam voor leerlingen en collega's die naar haar mening onterecht behandeld werden. En dat

deed ze luid en duidelijk", volgens collega Ate Trox in zijn toespraak tijdens haar herdenkingsbijeenkomst.

Johan de Jong en Lidy van Rijn waren collega's, partners en zielsverwanten en woonden vanaf 1998 eerst aan De Kleine Pollen, later in de Knarrenhof in Hardenberg. Samen hebben zij ook vele reizen ondernomen, o.a. Namibië, Engeland, Schotland, Australië en Nieuw-Zeeland. Ze hebben daar een grote vriendenkring opgebouwd, die ook regelmatig bezocht moest worden.

Lidy hield ook van koken en bakken en verzamelde van over de hele wereld de recepten. Zo hebben wij bij Aan de Regge meermaals mogen genieten van haar bananecake tijdens het koffie drinken na onze bijeenkomsten.

In de jaren '90 van de vorige eeuw maakten Lidy en Johan de overstap naar de vrijzinnig hervormden, eerst in Ommen, later in Dedemsvaart en tenslotte in Rijssen bij de Vrijzinnigen Aan de Regge. Doordat de ziekte van Bechterew haar gezondheid behoorlijk aantastte en ze daardoor steeds minder mobiel werd, werd reizen in de laatste jaren een probleem. Ook een Covid besmetting in begin 2020 heeft lang grote gevolgen voor haar. Toch heeft ze samen met Johan in de maanden voordat ze overleed nog een reis naar Namibië en naar Engeland en Schotland en kunnen maken, waar ze ontzettend van genoten heeft, ondanks alle problemen die haar ziekte met zich meebracht.

Na thuiskomst van deze laatste reis echter, ging het niet goed met Lidy, ze is gevallen en was erg moe. Ze wordt opgenomen in het ziekenhuis en raakt daar in coma. Johan is aanwezig wanneer ze in het ziekenhuisbed haar laatste adem uitblaast: *"Ik sta nog even op om haar een nachtzoen te brengen maar dan hoor ik een snurkje – en ik weet dat ze het leven heeft losgelaten"*.

Op vrijdag 23 september namen we afscheid van Lidy in Crematorium "De Lariks" in Rheeze.

Ik ben nooit meer
naar haar graf gegaan.
Is dat schande? Nee.
Ik voel het anders aan.

Ik weet zeker
dat ik haar niet vind
op dat kerkhof daar,
in de koude wind.

Maar wel voel ik
haar aanwezigheid
waar we samen waren
in die oude tijd.

Dikwijls is het
of zij naast me gaat.
Of 'k haar spreken kan,
vragen om raad.

'k Vind dat zij het
dichtste bij mij is,
als ik troost behoef
in mijn droefenis.

Maar is een dag eens
goed geweest,
juist dán mis ik haar,
mis ik haar het meest.

(bewerkt naar Willem Wilmink)

Anki Veltien – Witteveen (met dank aan Johan de Jong en Ate Trox)

In Memoriam

Johanna (Annie) Zwartkamp - van Lienden

Annie wordt geboren op 18 april 1927 in Hengelo.
Zij overlijdt op 2 februari 2023.

Lieve moeder, sterke vrouw. Kunstzinnig, hardwerkend, altijd verzorgd, soms onzeker, moedig en principieel.

Een mooi mens.

Annie wordt geboren op 18 april 1927 geboren in Hengelo, als enig kind van Jan Zwartkamp en Wilmina Ter Horst. Het is een middenstandsgesin, maar met voldoende middelen om in de zomer op vakantie te kunnen en Annie kon op pianoles.

Lichamelijk is Annie niet erg sterk. Ze heeft als klein meisje al twee keer difterie en het zal haar haar leven lang parten spelen.

Als de oorlog uitbreekt is ze 13 jaar en zit Annie op de Mulo. Hengelo wordt meerdere keren gebombardeerd en ook hun huis en zaak, dicht bij het station en Stork, krijgen een voltreffer. Het gezin verliest alles. Er komt een noodwinkel en het gezin moet inwonen. Dan krijgt Annie voor de derde en de vierde keer difterie en die laatste keer loopt dat bijna fataal af.

In 1948 trouwt Annie, maar het bleek toch niet de grote liefde te zijn die zij had gedacht. Twee jaar na de geboorte van haar dochter Sigrid, scheidt Annie van haar man. Een beslissing met grote gevolgen. Annie en Sigrid komen terug naar Hengelo en wonen in bij haar ouders. In het Hengelo van die tijd wacht haar geen vriendelijke ontvangst. Zo is de omgeving van haar jeugd voor haar gesloten en ontoegankelijk. Maar Annie moet verder, en dat doet ze. Gesteund door haar ouders.

Om geld te kunnen verdienen, moet Annie een opleiding volgen en ze wordt pedicure. Een beroep dat ze daarna altijd met plezier heeft uitgeoefend.

In Teun vindt zij een nieuwe man, met wie zij het goed heeft. Na zijn overlijden moet Annie alleen verder en dat brengt iets van de oude onzekerheid terug: hoe zullen mensen reageren als je aansluiting zoekt, zoals bijvoorbeeld met de Vrijzinnigen Twente? Gelukkig komt het goed.

Nadat Annie verhuist naar De Posten, groeit haar zelfvertrouwen. Ze bouwt een vriendenkring op van gelijkgezinde mensen, met wie ze schildert, naar muziek luistert, in het koortje zingt of een middag "efkes dr'oet "gaat.

Samen met haar dochter Sigrid deelt ze de liefde voor muziek. Ze gaan veelvuldig naar concerten en de opera. Ook maken ze samen prachtige reizen naar culturele plaatsen in Europa. Ze heeft, zoals ze zelf meermaals zegt, genoten in haar leven. Ook van de kleine dingen zoals een kopje koffie of een goed gesprek. Zo staat zij midden in het leven. Ze houdt de actualiteit bij en heeft een scherp gevoel voor humor. Haar levenservaring geeft haar ook levenswijsheid.

Haar zelfstandigheid is erg belangrijk voor haar. Als ze, in de laatste periode van haar leven, die zelfstandigheid steeds meer moet inleveren, valt haar dat zwaar. Zeker omdat haar geest helder en scherp blijft.

Als het einde aanstaande is, neemt Annie nog van vele mensen afscheid. Annie, met haar liefde voor het leven, was vol vertrouwen dat een mens, voorbij dit lichaam, onderdeel blijft van Het Leven. Voorbij de pijn, vrij en verbonden.

Ze zal gemist worden!

Ik wens Sigrid en alle anderen die zij dierbaar was, kracht toe bij het dragen van dit verlies. Dat haar herinnering tot zegen mag zijn.

Nicoline Swen

In Memoriam

Jannelore (Janny) Wassink - Getkate

Jannelore werd geboren op 17 juli 1940 in Enter.

Zij overleed op 28 december 2022.

Lieve moeder, schoonmoeder en oma.

Raadslid, trouwambtenaar, voorzitter, zorgzaam en excentriek, creatief, chaotisch en perfectionistisch, kritisch, wollig, gedreven, eigenwijs, kleurrijk. Een mooi mens.

Jannelore wordt geboren in Enter als middelste van een gezin van 3 kinderen. Na de oorlog verhuist het gezin naar Wierden waar Jannelore de MULO afrondt. Helaas is er geen financiële ruimte om verder door te leren, hoewel ze dat graag had gedaan. Al jong gaat ze aan het werk. Wellicht wordt hier al de kiem gezaaid voor haar zelfstandigheid, feminisme, zelfontplooiing en erkenning.

Begin jaren 60 leert ze in de jeugdsoos van de Gereformeerde kerk Johan kennen. Ze trouwen in 1965 en krijgen drie kinderen; Jeroen, Marjana en Heideliek.

De gereformeerde roots van Johan en Jannelore komen tot uitdrukking in de manier waarop zij hun kinderen opvoeden. Met normen en waarden over maatschappelijke betrokkenheid: iets willen betekenen voor elkaar, de ander en je omgeving, dat geven ze hun kinderen mee.

In de jaren die volgen wordt Jannelore, naast moeder en vrouw van Johan, steeds maatschappelijker actief in allerlei (bestuurs-)functies. Ze ontdekt haar passie voor schrijven en ze wordt journalist voor de Twentsche Courant en begint met het schrijven van gedichten.

Als haar man ernstig ziek wordt en er een lang ziekteproces volgt, rijdt Jannelore iedere dag op en neer naar het ziekenhuis in Amsterdam. Het getuigt van haar enorme trouw en toewijding. Helaas overlijdt Johan in 1989, het vormt een inktzwarte bladzijde in het

leven van haar en het gezin en het zal van blijvende invloed op hun leven zijn.

Toch pakt Jannelore de draad weer op, ook haar drukke maatschappelijke leven. Zo is zij in haar leven 16 jaar lid van de gemeenteraad Wierden-Enter, lid van het CDA-vrouwenberaad, journalist voor de Twentsche Courant en Tubantia, oprichtster en opzetten van de culturele cafés, eigen gedichtenbundel, een eigen vriendinnen leesclub, lid van de vrouwen sociëteit en 10 jaar ambtenaar van de burgerlijke stand. Ook na haar pensionering blijft zij actief, bijvoorbeeld als voorzitter van onze vereniging!

Ze krijgt uiteindelijk zelfs een lintje voor al haar werkzaamheden en betrokkenheid. En 'stiekem' is ze hier maar wat trots op.

Daarnaast is ze een trotse en betrokken oma. Ze geniet van familiebijeenkomsten en luistert menige samenkomst op met een gedicht of tekst speciaal voor die gelegenheid gemaakt.

En, dat mag zeker niet onvermeld blijven, Jannelore heeft ook een zeer spirituele kant. Het blijkt o.a. uit haar gedichten.

Eind 2021 verhuist Jannelore (op eigen verzoek) naar wooncentrum De Aa. Helaas komt er weinig van een fijne oude dag. Ze vindt het moeilijk te aarden in haar nieuwe 'residence', ondanks dat ze veelvuldig bezoek krijgt.

In dezelfde kerk als waar Johan en Jannelore in 1965 getrouwd zijn, nemen we begin januari afscheid van haar met een dankdienst.

Het is een uitgebreide dienst, zo passend bij haar. Daarna brengen wij haar naar haar laatste rustplaats.

Ze zal gemist worden!

Ik wens haar kinderen, kleinkinderen en alle anderen die zij dierbaar was, kracht toe bij het dragen van dit verlies. Dat haar herinnering tot zegen mag zijn.

Nicoline Swen

Wanneer voelt God (voor mij) heel dichtbij?

Wie of wat is 'God' voor mij?

Pas als ik die vraag beantwoord heb, kan ik iets zeggen over de eventuele nabijheid van God.

Ik geloof dat God 'woont' in mensen, in dieren, in de natuur, in muziek. Met mijn zintuigen kan ik God waarnemen, ervaren. Met mijn ogen, met mijn oren en met mijn gevoel. (Ik denk niet dat ik God kan ruiken of proeven). 'God' associeer ik met GOeD.

God is voor mij een goede kracht die in mij en om mij heen aanwezig is: 'Ik Ben'. Ik geef deze God graag een plek in mijn leven, in mijn hart, in mijn denken, in mijn doen en laten.

God is voor mij de basis waarop ik mijn leven bouw. De grond onder mijn voeten, de wind in mijn rug, de zon op mijn gezicht. Door God voel ik me een gezegend mens.

God is voor mij een positieve abstractie die concreet wordt in mijn ervaringen, in mijn ontmoetingen met mensen, in mijn beleving van de natuur, in mijn luisteren naar muziek.

Het mooie is, vind ik, dat ik God niet alleen dichtbij voel wanneer het goed met me gaat, maar misschien juist nog wel meer wanneer ik verdriet heb, of pijn.

Dan mag ik me laten troosten door iemand die mij aandacht geeft, door de schoonheid van de natuur, door muziek. Daarin komt God naar mij toe.

Zo voel ik dat!

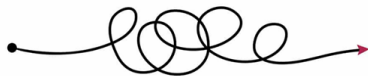
Hanneke Pors

Johanneskerk en Het Meulenbelt

Op zondag 19 febr. was er gezamenlijke bijeenkomst in het mooie Johanneskerkje in Tweekelo. Het autoritje vanuit Wierden op zondagmorgen is wel een mooi begin van de zondag naar het rustige gebied tussen twee grote Twentse steden.

Helène en Nicoline hadden er een prachtige dienst van gemaakt met als onderwerp

Een omweg als antwoord. Een onderwerp dat vaak ontstaat als je op weg bent naar een activiteit

en onderweg iets is gebeurd wat niet de bedoeling was.

Ze hadden er een mooi geheel van gemaakt en vertelden om de beurt een verhaal of een anekdote met bemoedigende berichten aan de kerkgangers.

Iedereen bleef alert luisteren naar de gedichten, liederen en verhalen ook omdat de dienst weer net iets anders was dan wat we gewend waren. Er waren ongeveer 30 bezoekers en dat is bij het kerkje in Twekkelo wel prettig.

Al rondkijkend verbaas je je ook over de grote kroonluchters met brandende echte kaarsen. De organisatie is in dit kerkje in handen van Oost-Twente en ze hebben er weer veel werk van gemaakt.

Aan het eind van de dienst zongen we het lied "Ga maar gerust" van Sytse de Vries met een geweldig derde couplet. De melodie was niet bij iedereen bekend, dus we begon wat voorzichtig en ingetogen, het derde couplet werd daarna aan het eind door iedereen uit volle borst meegezongen.

Ga maar gerust, want ik zal met je meegaan.

Ik ben de liefde, die een mens je schenkt.

Ik ben de hoogste toon die jij kunt aanslaan.

Ik ben de verte, die verlangend wenkt.

En kom je thuis, de laatste mist verdwenen,
ben ik de hand, die al je tranen wist.

Na de dienst werd er gezamenlijk koffiedronken met daarbij heel lekkere koek, in de fijne ontmoetingsruimte. Het gas wordt langzaam weer wat goedkoper dus het was wel lekker warm. We dronken samen koffie aan tafel met een aantal mensen van "Aan de Regge". De gespreksgroepen zijn na een aantal maanden van gezamenlijke activiteiten nog niet volledig geïntegreerd tijdens de koffie. Het oud worden is een onderwerp van gesprek bij de koffie, we hadden het dan ook over Nico Wiersma.

Hij heeft omstreeks de Kerst vorig jaar een beroerte gehad en is na het herstel in het ziekenhuis aan het revalideren en nu opgenomen in De Meulenbelt in Almelo.

Dit is een veelzijdig zorgcentrum voor meestal oudere maar ook jongere ouderen. Wij zijn daar in januari en februari een paar maal op bezoek geweest.

Ze zijn de Meulenbelt aan het verbouwen en uitbreiden. Door de gebrekkige bewegwijzering was het wel even zoeken naar zijn kamer op de verdieping.

Ruim 4 jaar geleden ben ikzelf daar enige weken opgenomen om ook te revalideren na een beroerte dus ik herken de situatie.

Wij vonden Nico de tweede keer al een stukje beter dan in januari.

Hij nam ons dan ook mee naar de huiskamer op zijn afdeling en bediende zelf de nieuwe koffieautomaat zonder enig probleem, daar zou ikzelf nog moeite mee hebben.

Terug in zijn kamer stootte ik mijn koffie om en alles kwam op de vloer terecht.

De deur stond open en enkele mensen die langs liepen stonden te kijken naar het gebeuren. Ze keken naar Nico en ook naar mij, op de knieën dweilend op de vloer tussen bed en badkamer. Je hoorde ze denken "wie is de patiënt"?

Nico is inmiddels weer thuis in het appartement en gaat zich langzaam aanpassen aan thuis en aan zijn vrouw Marja, die ook hulp nodig heeft.

Na de kerkdienst van 19 februari brachten wij hun de bos bloemen van onze geloofsgroep deze was bestemd voor hem en Marja.

Ze waren blij met de bloemen en de aandacht. Ze hoopten dat ze nog verder zouden herstellen en nog volgende diensten konden gaan bijwonen.

Hermanda en Eef Roelofs

Uitleg

Toen het kunstwerk werd onthuld, stond de beeldhouwer ernaast. Hij was eigenlijk veel liever op zijn atelier gebleven, maar het comité had hem hierheen gelokt. In een onwennig donker kostuum stond hij tussen de genodigden wat afwezig rond te staren, met een droge sherry in zijn hand. Af en toe wisselde hij een paar woorden met de leden van het stadsbestuur, maar tot een gesprek kwam het niet. Telkens vielen er gaten, waarbij hij iedere keer weer dacht: 'wat zal ik nou es zeggen?' Dat kwam, omdat hij bij dat soort gelegenheden altijd dacht: "Ik heb niets te zeggen, ik zou niet weten wat.'

Hij was een maker. Een kunstenaar. Wat hij te zeggen had, zei hij in zijn beelden. Daar was alles mee gezegd en als iemand hem vroeg hoe hij zoiets maakte, kon hij er geen antwoord op geven. Hij had geen uitleg! Hij had alleen de grote verwondering!

Ook vandaag stond hij daar weer bijna sprakeloos in de menigte, met van binnen die verwondering om alles en iedereen. Toen kwamen de sprekers. Ze legden alles uit. Haarfijn en met gecompliceerde volzinnen. De beeldhouwer luisterde amper. Trouwens, van wat ze zeiden begreep hij maar de helft. Hij was al bezig met zijn volgende beeld.

Zo gaat het ook een beetje met geloven. Bezig zijn met God is iets creatiefs. Van wat eruit voortkomt aan kracht en beelden, heb je geen verklaring nodig. De verwondering is het geschenk.

Hoe dichterbij het wonder, hoe stiller het wordt.

Uit het boek van Toon Hermans "De danstent in de wei".

Ingezonden door **Ellie Moonen**

Met respect voor Moeder Aarde

Onder deze titel geeft Francine van Rossem op **2 juli 2023** een lezing met beeldpresentatie over wilde planten, de biologische teelt van gewassen en onze verhouding met de natuur. Praktisch vertaalt betekent dat hoe wij in ons dagelijks leven de diversiteit van Moeder Aarde kunnen vergroten en daarmee het respect voor onze planeet.

Francine is boerin en kruidengeneeskundige. Zij teelt biologische gewassen en kruiden. Haar bedrijf heeft het biologische keurmerk SKAL en bevindt zich in de gemeente Rijssen-Holten.

Francine is jarenlang betrokken geweest bij de Franciscaner Beweging. Deze zet zich in voor een samenleving, waarin iedereen een plaats heeft, op elkaar betrokken is en kwetsbaar en eerlijk durft te zijn. Een samenleving waarin niet macht, bezit en succes tellen, maar het feit dat mensen gelijkwaardig zijn.

Rond de eeuwwisseling werd Francine gemotiveerd door de traditie van biologe Tini Brugge en dominee Han Wilmink. Schrijft Tini voornamelijk over natuur en milieu in samenhang met christelijke spiritualiteit (klooster- en kerktuinen) alsmede over culinaire zaken, voor Han telt het laatste meer. Via de NCRV werd hij bekend als de 'kookdominee'. Zijn boek 'Bijbels culinair', uitgegeven in 2007, werd het meest verkochte Bijbelse kookboek.

De lezing met mogelijk ook een kleine uitstalling van planten is op:

- ♥ **Zondag 2 juli om 11:00 uur in**
- ♥ **De Henricuskapel, Oosterhofweg 48, Rijssen**
- ♥ **Entree: € 7,50 incl. koffie/thee**
- ♥ **Opgave: graag vóór 28 juni 2023 bij anki_veltien@hotmail.com**

De lezing is georganiseerd door Vrijzinnigen aan de Regge (zie ook <https://vrijzinnigen.nl/welkom/aan-de-regge/>).

Vrijzinnigen Oost-Twente

Bestuur

Voorzitter

H.R. Eijgelaar,
06-22480528
h.r.eijgelaar@kpnplanet.nl

Secretaris

M.J. Keizer,
06-14034460
secr.aanderegge@gmail.com

Penningmeester

G.van den Brink,
06-295355015
gerritvdbrink@hotmail.com

Website

www.vrijzinnigenoosttwente.nl

Werkgroep

Contactpersoon financiële administratie

H.A. Bosch-Huve
06-51595252
haboschhuve@gmail.com

Aandachtsgroep

Anneke Scholten-Bottema,
053-4282281
anneke@vrijzinnigenoosttwente.nl

Ledenadministratie en vervoersdienst:

Wilt u gehaald en gebracht worden of hierbij helpen?

Ellie Moonen,
074-2500746
eamoonen@kpnmail.nl

Ere-voorzitter: W. Bongers

* Hattem 27.07.1913 Enschede 25.02.2004

Ere-lid: B. Pasman

* Neede 15.12.1925 Hengelo 19.03.2011

Vrijzinnigen Aan de Regge

Het ijsvogeltje

Symbool van rust te midden van woelige baren. Aan de Regge komt deze kleurrijke vogel gelukkig in steeds grotere getale voor. Voor ons 'Aan de Regge' staat de ijsvogel voor veelkleurigheid en schoonheid.

Wie zijn wij?

Vrijzinnigen aan de Regge is een vereniging, die vanuit de vrijzinnige traditie voorwaarden wil scheppen in kennisneming van diversiteit in religie en spiritualiteit.

Ruimte bieden en voorwaarden scheppen in en om de persoonlijke beleving rondom zingevingsvraagstukken, nu en in de toekomst.

Dit is waar 'aan de Regge' voor staat.

Bronnen buiten de bijbel krijgen gelijkwaardige ruimte in onderzoek en toetsing op universele waarheden en geloofsinhoud.

De dialoog wordt respectvol aangegaan, opdat eenieder recht gedaan wordt in eigen overtuiging en geloof.

Wij kennen geen dogma's of absolute waarheden.

Ons credo is:

"Onderzoek alles en behoud het goede".

Vrijzinnigen aan de Regge is een afdeling van de landelijke organisatie Vrijzinnigen Nederland. Het bureau van deze organisatie is gevestigd:

Paulus Borstraat 37, 3812 TA Amersfoort

Onze website: www.vrijzinnigen.nl/aan-de-regge

Het Bestuur

Voorzitter

H.R. Eijgelaar,

06-22480528

h.r.eijgelaar@kpnplanet.nl

Secretaris M.J. Keizer

06-14034460

secr.aanderegge@gmail.com

Penningmeester G. Van den Brink

06-29535015

gerritvdbrink@hotmail.com

Het IBAN rekeningnr. is NL55 SNSB 0918 2390 95

tnv. Vrijzinnigen aan de Regge

Lid M. Brinksma
0548-519446
mbrinksma11@kpnmail.nl

Lid S. Lub-Koedijk,
06-29566382
suze.koedijk@gmail.com
A.F. Veltien-Witteveen
06 52240525
anki_veltien@hotmail.com

Voorganger

N. Swen-Fischer
[06-22497969](tel:06-22497969); nico@swen.nu

Pianist /organist

J. Lammers

Website

<http://vrijzinnigen.nl/aan-de-regge>

"De strijd tussen Vastenavond en Vasten", Pieter Bruegel de Oude

Op de website van de Minderbroeders Franciscanen staat een prachtige uitleg van dit schilderij door Steven Cauchie:

<https://www.minderbroedersfranciscanen.net/2023/02/17/carnaval-vieren-met-bruegel-deel-1/>

Dit is het Paasnummer 2023 voor leden van de afdelingen Vrijzinnigen Oost-Twente en Vrijzinnigen Aan de Regge.

Lay-out : Anki Veltien-Witteveen
Ontwerp foto voorpagina : Hans Zwiers

Het drukken van ons blad is in handen van Cantique Rijssen

